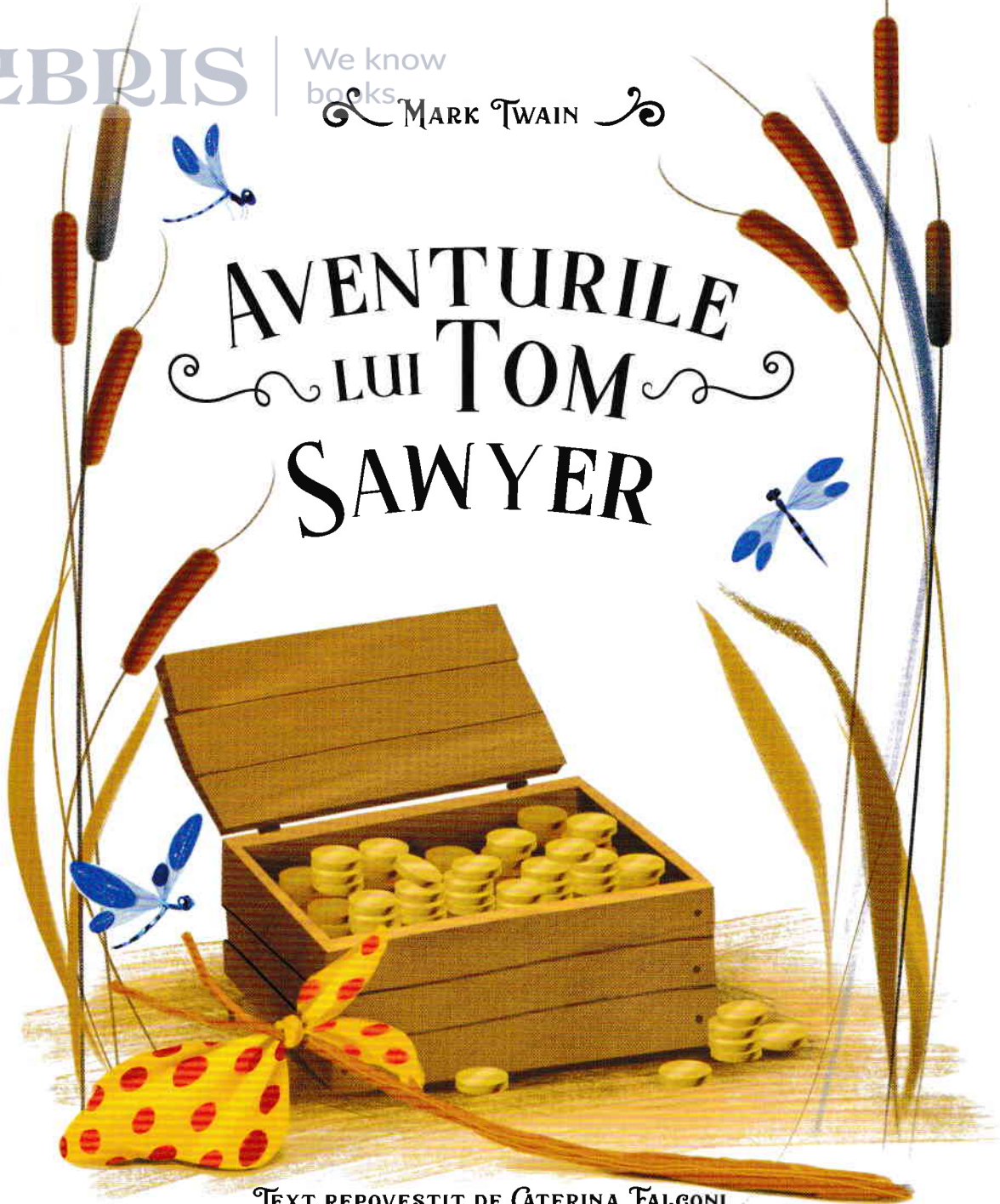

LBRIS

We know
books.

MARK TWAIN

AVENTURILE LUI TOM SAWYER

TEXT REPOVESTIT DE CĂTERINA FALGONI
ILUSTRĂȚII DE PATRIZIA MANFROI
TRADUCERE DIN ENGLEZĂ DE ADRIAN CUBOTARU

LIBRIS

We know
books.

❧ CAPITOLUL I ❧

UN GARD
DE ZUGRĂVIT

Tom Sawyer locuia în casa de la țară a mătușii Polly, împreună cu fratele lui vitreg Sid și cu verișoara Mary. Tom era un băiețel isteț și vioi, dar nu și cuminte: regulile impuse de mătușa Polly și de plicticosul dascăl de la școala duminicală nu erau scrise pentru el. Îi plăcea libertatea, adică să hoinărească prin târg, să alerge desculț pe ogoare, să exploreze pădurea, să chiulească de la școală și, desigur, să se joace cu prietenii în loc să-și facă temele.

Tom era o adevărată durere de cap pentru mătușa Polly, care îl ocăra și îl pedepsea întruna pentru toate năzbâtiile lui. Ea credea, ca și mulți alți adulți de atunci, că trebuie să-ți crești copiii nu numai cu dragoste, dar și cu o anumită asprime.

– Tom, Tom! răsuna vocea mătușii când nepotul se făcea nevăzut și ea începea să-l caute prin casă sau prin grădină, cu vârguța în mână.

Femeia cerceta peste tot, privind prin sticla unor ochelari de care nu se despărțea niciodată și pe care îi purta mai curând ca pe o podoabă decât din rațiuni practice. De cele mai multe ori, mătușa Polly reușea să dea de urma lui Tom și să-l înșface de poala hainei.

– Te-am găbjit eu! Ia spune, unde ți-ai mânjit mâinile? Și ce-i cu gura asta murdară?

– Murdară, mătușică? Ce vrei să spui?

– Iar ai umblat la dulceață, zbanghiule?

Mda... Tom făcea multe ștregării și una dintre ele era să se furișeze în camera mătușii Polly și să-i golească borcanele pline cu dulceață. Dar într-o după-amiază, Tom a încurcat-o rău de tot. A tras chiulul de la școală și s-a dus la râu să se scalde. Sid, care era un copil ascultător, spre deosebire de fratele său vitreg, l-a pârât pe Tom în timp ce lua masa:

– Mătușă Polly, Tom s-a prefăcut că merge la școală, dar, de fapt, s-a dus să înoate în râu! Dacă nu mă crezi, vezi ața cu care și-a cusut gulerul după ce a ieșit din apă. E neagră, și nu albă ca aceea pe care ai folosit-o azi-dimineață!

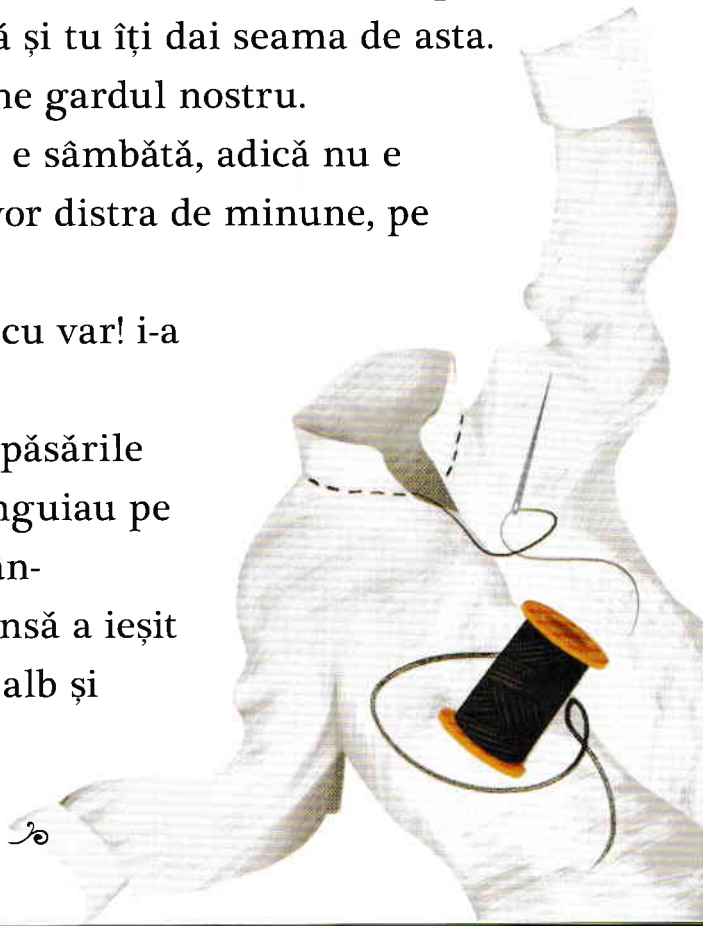
Tom s-a resemnat, așteptând verdictul mătușii. Dar cum avea să fie pedepsit? Mai mult ca sigur, mătușă Polly nu-i va da voie să se distreze a doua zi, se gândea el.

– Ia aminte la mine, Tom. De data aceasta ai mers prea departe cu șotiile tale. Cred că și tu îți dai seama de asta. Ca pedeapsă, vei zugrăvi mâine gardul nostru.

– Dar, mătușă Polly, mâine e sâmbătă, adică nu e zi de școală! Prietenii mei se vor distra de minune, pe când eu...

– Pe când tu vei da gardul cu var! i-a tăiat-o scurt femeia.

A doua zi, cerul era senin, păsările cântau voios, iar copiii se zbenguiau pe dealuri și pe ulicioare, bucurându-se de ziua lor liberă. Tom însă a ieșit pe poartă cu o găleată de var alb și

cu o bidinea mare în mâini. A privit încruntat gardul. Era prea lung și prea înalt pentru brațele lui mici! A oftat înăbușit și s-a pus pe treabă. După câteva mișcări cu bidineaua, l-a zărit pe amicul lui, Ben Rogers, care venea spre el. Ben pretindea că este căpitanul unui vas; el chiuia ca sirena vaporului, făcea manevre, mușcând din când în când dintr-un măr gustos.

– Ding-ding-ding! Opriți motoarele! Aruncați ancora! ordona el, oprindu-se lângă Tom.

– Hei, bătrâne, mai ai de muncit ori poate vrei să mergi cu mine la scăldătoare?

– Muncă? Asta nu-i muncă, frate, ci o adevărată distracție! Îmi place la nebunie să văruiesc gardul! a mințit Tom.

– Pe bune? Pot să încerc și eu?

– Hmm, nu știu ce să zic.

– Dacă mă lași să zugrăvesc gardul, îți dau mărul meu!

– Bine, dar numai dacă insiști! s-a învoit Tom, foarte mulțumit de isprava lui. Ștregarul a ronțăit ce mai rămăsese din măr în umbra unui copac, în timp ce prietenul său Ben dădea cu bidineaua. Cu ajutorul acestui truc isteț, Ben a fost făcut să creadă că văruitul gardurilor e o mare zăbavă. Dar Ben nu a fost singurul băiat pe care Tom îl păcălise în ziua aceea. Pentru privilegiul de a zugrăvi gardul, prietenii lui Tom i-au plătit cu micile lor comori: douăsprezece pietricele, un zmeu de hârtie, o bucată de sticlă albastră, un mosorel fără ață și o cheie care nu descuia niciun lacăt.

– Ai reușit să zugrăvești tot gardul într-o singură zi, Tom? l-a întrebat mătușa Polly, admirând șipcile proaspăt date cu var și lucind în razele soarelui.

